IX. évfolyam. Celldömölk 1913 február 16. 7. szám

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP.

Megjelenik minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Czelldömölkön. Ide intézendők a szellemi részt illető közlemények hirdetések és mindennemü pénzilletékek.

A község és a haza.

(*B. Ł.*) A magán segiteni nem tudó csecsemő, a család minden tagjának különös szeretetét, gondosságát élvezi. Minden kényszer nélkül, sokszor anélkül, hogy magyarázatát tudnók adni: nyugalmunk, sőt saját testünk föláldozásával őrködünk a kisded jóléte, egészsége fölött. El lehetne e tiltani az anyát, az apát, a testvéreket attól, hogy ne szeressék, ne gondozzák, még életük árán is azt a kisdedet, aki még *semmi* a világ szemében, de ők érzik, hogy nekik a legdrágább e földön s kit a világ, ha összes szeretetét összetenné, még akkor sem tudna *ugy* szeretni, mint ők, a vérbeliek. Ez a láthatatlan, egyenesen Istentől adott kapocs a legerősebb, mely kapcsolatot még a legelvetemültebb ember sem képes teljesen levetni magáról.

A családi kötelékek a család tagjait, még a családból való kiválás után is összekötik, ezt igazolja a magyar ember szójárása, mikor a legméltányosabb árt akként jelzi: »még testvérek között is megéri.« Már megszoktuk, sőt a törvények is tisztelik a család tagjainak azt a jogát, hogy a fönnálló törvények keretén belül a család jogait, érdekeit minden más érdeknek föléje helyezzék. (Nem kivánja pl. a törvény azt, hogy a gyermek szülője ellen tanuskodjék és viszont.)

Az a vagyon, mely a család tulajdona, a családtagok védelme alatt van és annak mind jövedelmét, mind terheit a család összessége élvezi, illetőleg hordozza. Ehhez a közös vagyonhoz az érdekszálaknak ujból egész sora füzi hozzá a család tagjait, melyért önként küzd, áldoz mindegyik tehetsége szerint, amelytől megválni oly nehezen esik mindenkinek. Az a darab föld, melynek barázdájába a kis gyermeket először állitotta belé az apja, hogy kezdje meg közreműködését a család javára, ugy hozzá nő a gyermek lelkéhez, mintha testének, lelkének része volna. A *közös* érdek, a *közös* munka, a *közös* vagyon láthatatlan, de annál erősebb kötelékkel köti össze a család tagjait egymással és azzal a földdel, mely táplál s amely egykoron el is takar a költő szava szerint. A család tagjai között kifejlődött önzetlen szeretet azonban a családon belül nem merül ki, hanem hol több, hol kevesebb szállal magához köti a rokoni, baráti és polgártársi környezetét is. Ezek viszonozott szeretetével létesül a *nagyobb családi közösség: a község* (falu, város), melyben a családtagok többé nem az egyes emberek, hanem az egyes családok, melyek *közös erővel*, közös érdektől ösztönözve, *közös célokat tüznek ki feladatul*. E közös célokat mindenki tehetsége szerint *köteles* szolgálni, mert saját érdeke is ugy követeli azt meg.

Tehát *minden község* (falu, város), *egy nagyobb család*, melynek vezetésére az *idősebb* tagok hivatottak, valamint a szükebb családban a szülők; de e nagy család érdekeit odaadással szolgálni öregnek, ifjunak egyaránt természettől való kötelessége. Sok dolgot el lehet igy végezni, amit a családban, ha akarná is egy egyén, nem képes elvégezni. Vannak oly feladatok is, melyeket az egyes családok, még ha oly tehetősek is, magukban megoldani nem tudnának. Amint a gyermek rá van utalva — még nagyobb korában is mikor már sok tekintetben tud magán segiteni, — az egész család segitségére, ép ugy az egyes családok sem nélkülözhetik sok mindenben a többi családok, az egész falu vagy város támogatását. Nagyjából ilyenek: az utak készitése és jókarban tartása, iskola, templom épitése, föntartása, az egymás közötti ellentétek elintézése, a közös védelem, egészségügy, közrend és közbiztonság stb.

Ha a családtagok között a kölcsönös szeretet, megbecsülés, az egymáson való segités érzete ki van fejlődve s kiki tehetsége szerint kiveszi részét a *közös* munkából: akkor áldás és béke lakozik a házban. Ugyanugy a nagyobb család, a község is boldog s a jólét tanyájává változik, ha tagjai, az egyes családok és a köz javát tehetségükhöz képest előmozditani igyekeznek. Amint a családban annak a családtagnak, aki

---

Annak aki olvassa irásom.

I.

Fiacskám, édes, ülj ide mellém,
Tündérországról száll-száll most mesém.
Tündérországban örökös hajnal,
a fény, élet, dal el soha sem hal;
s a pázsitos ut bárhová vezet
százszin virágból élő mennyezet,
susogó sátor omlik föléje,
s a lombok közt az ég jácint kéke
átkandikálva kedvesen nevet,
ahogy szokott a gondtalan gyerek.
Madárka fészkel mindenik ágon,
aranyló ágon, virágos ágon,
surranó szellők szállnak e tájon.
Tündérország nem álmodott álom.
Tündérországban gyémánt palták,
Tündérországban sok csoda-csodák:
hószin habtestü hajnalon lányok
rózsa ujjakkal (kacagó lányok)
szinarany szálból ott szövik, fonják
az édes álmok lenge fátyolát;
karban nevetnek, csengőn kacagnak,
ott a tanyája a vigságnak, dalnak . . .
Jaj, mégis, mégis pár óra óta
fojtottabb a dal, halkabb a nóta.
(Mintha csak hallnám) a tavasz honát
félős sikongás bugja végig át;
s fegyvertelen, fáradtan közeleg
a határt védő törpe hadsereg:
icike-picike pöttön népség,
a harcot állni soha se félték;
a gyémánt lak előtt sorba állnak,
(hézag a helyén sok délceg párnak.)
Körül megriadt szép tündér lányfő . . .
Csitt! . . . az erkélyre lép a királynő,
csillanva csillan gyöngy-koronája,
rózsa mosolyos liljom orcája,
égi kéz rajzolt minden vonása,
mennyei alkat, nincs földi mása.
Kivánczi csendben szólni Ő kezde:
»lépj elő hivem, törpék fejedelme
s mond, mért riadnak a törpe népek,
harcot harcolni, kik soh'se féltek?«
Feleit a király busongó halkan:
»Urnőm, jól tudom, nagy a hatalmam;
s legyen az ellen erős, bármi vad,
éles fegyverünk vissza nem riad;
s ah, most egy ifju (mert csak ifju volt
egész eltünkre hah, mi szörnyü folt)
közelgett felénk mélán, tétován,
arca beesett, arca halaványy,
de szeme égett, jobban mint a Nap,
mely ránk küldi a rózsa sugarat;
balkezében lant, pengette mélán,
(és mi hallgattuk gyáván és némán)
pengette lágyan Valakit hiva,
(édesb volt hangja, mint a Pán sipja.)
Majd rémes sikoly tört elő torkán,
mintha szélvész zug, ha jöu az orkán,
arca eltorzult, fajó volt nézni,
átkozta álmát, amely igézi . . .
szörnyü volt nézni, nem birtuk tovább,
büntesd meg urnőm, hűtelen szolgád.
Legyen az ellen erős, bármi vad,
fegyverünk, tudod, vissza nem riad,
ah, de a daliak ki állhat ellen,
Urnőm, honunkban bolyg már az ellen.«
Nyugodtan szólni ismét ő kezde:
»Köszönöm hivem, törpék fejedelme,
mit hoztál a hirt, bárha szomoru,
de hiszem, soká nem tart a boru,
szavamra tán az ifju is békül,
én harcolok vele segélytek nélkül,
térj hát vissza Te, régi helyedre,
hallod óhajom, törpék fejedelme.«

Udvardy Marcel.

kötelességén felül is munkálkodik, érdemeit elismerik, sőt az illető a család jó hirnevét, dicsőségét megalapithatja, növelheti, ép ugy a község *közös* érdekeiben munkálkodók közül azok, akik kiválnak, kivivják nemcsak maguk részére a közbecsülést, hanem jó hirnevet, dicsőséget szerezhetnek az egész községnek is. (Ha elvétve, egyik-másik községben az illetők hálátlansággal találkoznak, az általában nem változtathat a dolgon; valamint az sem, ha itt-ott föltolakodók, illetéktelenek és u. n. stréberek kapaszkodnak föl a község élére.)

Lehet-e tehát közönyös előttünk az a falu, az a város az ő családjaival, az ő házaival, utcaival, mezejével, erdejével, patakjával, mely annyi érdekszállal fűződik hozzánk, hol nemcsak életünket és megélhetésünket nyertük, hanem ahol megtanultuk szeretni szüleinket, testvéreinket: szeretni, mielőtt még gondolkozni tudtunk volna; ahol szerettek bennünket már akkor is, mikor azt viszonozni nem tudtuk? — Lehet-e közönyös előttünk az a falu, város, melynek szerény népiskolájában nyertük első oktatásunkat és amelynek jóságos tanitója rakta le ismereteink alapjait? — amely falu, városban minden ösvény, minden fa, minden bokor, minden ember a mi ismerősünk? — ahol ég felé mutat szelid tornyával az a szent hajlék, amelyben szivünkbe oltotta a lelkipásztor az Isten és felebaráti szeretet csiráját? . . .

A szülőföldjét elhagyó tökéletesen boldog nem lehet. Ha jó mód veszi is körül s megkérdezzük, azt fogja mondani: még hiányzik valami boldogságomból: *szülőföldem*. Mert szülőföldemet az ő egyszerű házaival, az ő kis templomával, az ő kedves iskolájával, hol olvasni, irni, számolni, imádkozni oktattak a rendre, becsületre tanitottak, az ő temetőjével, hol őseim porai pihennek, nem feledheti el sem rang, sem gazdagság.

Látjuk, érezzük tehát, hogy a helység nem az egymás mellé épitett házak tömege csak, hanem az *egy élő szerveset*, mely érez, gondolkodik, munkál, a *kölcsönös szeretetből* táplálkozik. Azonban, amint a család sok tekintetben rá van utalva az őt körülvevő családok, a község szeretetére, ép ugy a község is egymagában még sok tekintetben erőtlen. Rá van utalva a szomszédos községek támogatására és csak azokkal együtt képes bizonyos közszükséget képező föladatok megoldására vállalkozni.

A mind nagyobbkörü *közérdek* megvédése és munkálhatása szempontjából egyesült nagyobb családok — községek — alkotják a járásokat, a vármegyéket s végül ezek összessége az országot, a *hazát*.

A legszorosabban vett haza az a ház, ahol születtünk. Ez a ház pedig az egy célra törekvő, a nagyjában egyforma gondolkozásu más száz és ezer házakkal, falvakkal és városokkal egyetemben egy nagy család tulajdonát képezi, *a magyar nemzet huszmillió lelket számláló nagy családjáét*.

Nekünk tehát, akik e nagy családnak tagjai vagyunk, egymást testvéreinkül kell tekintenünk s mint hálás gyermekeknek a szülői szeretetet ragaszkodással, szeretettel kell viszonoznunk.

A mi nagy családunknak, a *magyar nemzetnek* bánata a mi bánatunk is, valamint öröme is a mi örömünk.

Becsüljük meg tehát egymást a községben, szeressük, támogassuk egymást a hazában. Lehetnek, vannak is köztünk véleménykülömbségek, közgazdasági, politikai pártok, külön-külön hitfelekezetek; de ne legyen soha köztünk viszály, személyeskedés és torzsalkodás! »Szolgáljunk téged hiven és igazán, én szép magyar hazám!«

Álmaim.—

Megyek, álomra hajtom a fejem,
Bejárok egy más országot,
Hol virág, lomb, hó és fagy
Kötnek barátságot.

Hol téllel egyez a nyár,
Hol mindig van napfény
És csicsergő madár.

Tündér kezek fonnak ott
Fejemre virágból koszorut;
Virággal, lombbal hintett
Ott minden kicsi út.

Dalolok, játszom vigan
E légi tündér lényekkel,
Versenyre lépek velük
Sok vidám énekkel.

És ha már elfáradtam
A locsogó patakparton,
Egy tündér mesét mond
Zenés, lágy hangon:

Elmondja, hogy messze ott,
Hol lármás világzaj,
Éber élet, munka folyik
E kedves tündérálom
Egyszer folytatódik.

...Tündérorszag lesz a lakunk,
A lakói mi leszünk,
Virág, lomb, napfény
Lesz a szeretetünk.

Irta: *Unden F.*

Steckenpferd liliomtejszappan

elérhetetlen hatásu szeplők eltávolitására és nélkülözhetetlen szer arc és bőrápolásra, mit számtalan elismerővelel bizonyithatunk. Gyógytárakban, Drogeriákban, Illatszer és fodrászüzletekben 80 fillérért kapható. Szintugy páratlan hatásu női kézápolásra a Bergmann »Manera« liliomkrémje, mely tubusokban 70 fillérért mindenütt kapható.

A fekete halál.

(Balkán-történet)

Irta: dr. Fülöss Artur.

Komor csillagtalan este lett, amikor a puskaropogás megszünt. A török csapatok beleveszlek a sötétségbe. A faradt bolgár sereg éjjeli szállásra vágyott. De órák multak mig a főhadiszállásról megjött a parancs, hogy Kirkiless faluba vonuljanak. Rendes országut persze nem volt, hanem csak girbe gurba és meredek hegyi ösvény, amelyen nem látott senki az orrán tul. Szerencsére mindenki orra előtt ment már valaki és igy a fáradt, kimerült hadoszlop, ha vánszorogva is, csak előre jutott. De hogyan mentek előre a legelsők ebben a sötét, komor pokolban, azt senki se tudta. Tán azok voltak a legelsők, kik jobbról-balról az árokba szédültek, mert a gyötrelmes kinokat nem birták már tovább, vagy megbotlottak a hegyes kövekben és az elsőkből az utolsók lettek.

Végre kinos-keserves órák után elértek a kijelölt faluhoz. Néma házak fogadtak a jövevényeket. Hiába kiabáltak utcahosszat, hiába verték be puskatussal az ablakokat: nem jött elébük senki.

Az egyik zaszlóalj parancsnoka türelmetlen lett. Az adjutánsa végigszáguldott a főutcán, de egyetlen egy ember sem bujt elő a házak mögül, pedig a száguldó lovas istenigazában káromkodott.

Pedig ha élve, vagy halva, valakit a benszülöttek közül előkellett keriteni, hogy felvilágositást adjon a faluról, a falu népéről, mert ha ezek az oduk csak látszólag üresek és valahol elbujva virraszt az egész tömeg, hogy a fáradt bolgár katonákat álmukban meglepje, ugy Isten irgalmazzon valamenyiükszek! Es a csapat egy-hete már [illegible] Alig aludt naponként két-három órát a puszta földön. Ha pedig most végre agyba kerül, még ágyuszó se kelti fül holnap délig.

Mikor az adjutáns gondolataiban ideért, halvány mécsvilágot látott átszürődni az egyik háznak becsukott fatábláján. Leugrott a nyeregből, lovát az egyik fához kötötte és bemászott a keritésen. De a másik pillanatban hanyatthomlok rohant vissza, rávetette magát a lovára és néhány perc mulva reszketve és izzadva jelentette az őrnagynak:

— Őrnagy urnak jelentem alásan, találtam egy benszülöttet, de az . . .

— Nos mi az? — mordult rá az őrnagy — mondtam már, hogy élve vagy halva, de elém kell hozni . . .

— Igen, szólt akadozva az adjutáns — még él, de már aligha éri meg a reggelt . . . Kolerában fekszik.

Az őrnagy megdöbbenve rántotta vissza a lovát.

— És te szerencsétlen ott voltál mellette?

— Igen, a vaczka mellett . . . ki is ütött rajtam a halálos verejték.

— Na . . . nem szeretnék a bőrödben [illegible] hetnéd az utolsó kenetet. De nem tréfálok tovább. Mielőtt megkapod a fekete halált, mindannyiunkat megmenthetnél, ha kihallgatnád a nyavalyást. Ménj vissza hozzá . . .

— Én . . . ? — riadt fel az adjutáns ...

— Te . . . sőt minél hamarább. Mielőtt a ragályt tőled mi többjek megkaphatnánk.

Az adjutáns felelni akart, de az őrnagy szikrázó szemekkel nézett rá és a másik pillanatban revolvert szegezett az adjutáns mellének:

— Engedelmeskedsz, vagy meghalsz!

E kritikus pillanatban a két katonatiszt izgatott szóváltását figyelő katonák közül egy közlegény, névszerint Ivanov Simatov előug-

Levél a műveltségről.

1912. december 29.

Ma először esett az idén a hó.

Mikor ugy félóra mulva abbahagyta, elmélázva néztem a vidékre.

Olyan volt a táj, mint egy félig meztelen nő. Arcáról lefonnyasztotta a rózsákat az elvezetek napja, testét vanyaddtá tette a kéjek éje. Az áttetsző ezüst fátyol csak itt-ott takarja és nem képes elfedni a petyhüdt test fakó szinét, barázdás ráncait.

Ilyennek láttam a szemem elé tárúló tájt, a sárga-barna foltokat.

Azután munkámhoz akartam látni. De lelkem egyre késztett, hogy nézzem meg jobban ezt a furcsa kontrasztos rónát. Sáros terek nyultak el cik-cakos hóhimzéssel, a háztetők rozsdabarna szine ölelkezett a vakitó fehérrel.

És ekkor ugy éreztem, hogy bűvös igézet, a csodalátás lepte meg lelkem.

Mintha mindenben és mindenütt a lelket láttam volna.

És mindmegannyi virág tünt fel előttem a lélek-sereg.

És annyi és oly sok félék ezek a virágok. Az egyik kedvesebb, mint a másik és szinte szivünkhöz nőnek, ha kecses formájuk megkapó szinárnyalatban jelenik meg s mámoros illatot árasztanak.

Illat, szin és forma, egyszóval tartalom kell a léleknek is, ha az Élet virágos kertjében akar helyet kapni, ha nem akar porlepett, sárral befecskendezett, megvetett, vegetáló, utszéli »szimpla« virág lenni.

Már a természet belénk oltotta a tudni vágyást. Gyötrő szomjuság ez, amely ezernyi kérdést ad a gyermek ajkára; szomjuság, amely egyre sarkalja a felnőttet, az érett tudóst, hogy hatoljon a dolgok mélyére, lebbentse fel a titkok fátyolát.

Mi mindent megtudni, megismerni vágyunk.

A tudás a lélek illata.

Ez a legfontosabb, szinte az elengedhetetlen kellék. Ismeretet, mély ismeretet! Legyünk szorgosak, mint a kis méh, időzzünk szivesen a virágoknál és szivjuk a tudás mézét. Szivjuk mohón a mézet; hisz oly édes.

Az ujjongó heuréka (megtaláltam) nemcsak Archimedes ajkáról reppent el, midőn feltalálta hires törvényét, hanem mindnyájan könnyebbülten mondjuk, ha apró-cseprő tudományos (praktikus is!) kétkedéseinkre megtaláljuk a megfejtést. A tudás tiszta érzelmet kelt, kedelyünket felüditi, felvillanyozza, lelkünket betölti.

Legyen ez az illat, legyen a mi tudásunk biztos és tiszta, mint a hegyipatak áttetsző kristályvize sziklás medrében, de legyen mély is, mely a teledés által nem sikélyesedik el, melynek felületén ha kétkek és szenvedélyek támaszthatnak is fodrokat, hullámokat, a mélyben minden nyugodt és csendes marad.

Ki ne tudná, mily sokat nyer szépségében a virág, ha telt a kelyhe és gyönyörü szinváltozatokban gazdag! Nem szabad megelégednünk nekünk sem kizárólagos tudással. Kétségkivül egyik vagy másik tudományághoz jobban vonzódunk és legyen is ez az alaptónus, az alapszin, amelyhez azonban csatoljuk még más száz meg száz összhangzó árnyalatot.

Kábító, kellemes illata van a gyászoskék szinü vaniliának, de egyszerü öltözete miatt oly ritka szalonjainkban.

Mi társaslények vagyunk, nekünk is tért kell hóditanunk. Hasznos a magány is néha, nem tagadom, de elég nagy a szobatudósok száma s bár egyoldalusúgk mellett is szent hivatásuk, nekünk nem szabad és nem is lehet elzárkóznunk. A világszinpadán a helyünk; miért viseljünk hát egyszinüségével csakhamar untató ruhákat, mikor ugyanoly fáradsággal kápráztató, festői mezben is járhatunk!?

De nemcsak a szinváltozatok, hanem az alak szépsége is emeli a virág becsét. A műveltség kérdésénél az alakot a külső megjelenésben, fellépésben, másszóval az ügyes, a jó modorban keresem. És ez az, ami sokakat elámit.

Az elfogulatlan, finom fellépés, az üres fecsegés, a tartalmatlan bombasztok, senkitől sem értett, de mindenkitől »sejtett« fröcsök kritériumai manapság az általános műveltségnek. És ebből is kitetszik, mily fontos a modor az érvényesüléshez! De ne tévesszük szem elől, hogy ez önmagában véve csak üres forma, amely tartalmatlan lelket takargat. Olyan az ilyen lélek, mint a verkli vagy a modernebb gramafon, eufon, amely talán ideig-óráig tetszik, de mégis csakhamar unottá válik. Mi más a művész öntudatos játéka! Legyünk mi is öntudatos művészek, ne lélektelen reprodukáló gépek! Oly nevetséges figura az ember, ha olyan, mint a rugóra, óraszerkezetre járó báb. Modort, jó modort, de öntudatosat . . .

Tudom, a kérdés tág teret nyit a vitatkozóknak és az egyénnek. Nem is folytatom. Csak rezultátumkép csatolom ide a műveltség meghatározását, amelyet szerény elmélkedésemben szem előtt tartottam: *az ember szellemi képzettségének megfelelő társadalmi állapot* . . .

Virágnak irok, virágokról szóltam. Szükszavu voltam, csak vázlatot nyujtottam, érzem: pedig nagy cél lebegett szemem előtt, megismertetni s részleteiben megkedveltetni a remekbe-készült lélek-virágokat, hogy sohasem hervadó virággal legyen fedve a lelki szemmel látott róna, hogy ne legyen az is olyan furcsa kontrasztos, mint ez, amelyet csak itt-ott fed az ezüstös hótakaró.

Udvardy Marcel.

A sas.

Büszke sas
Te madarak királya!
Ki meghóditottad
A lebegő világot!

Rólad szól most
E kis dalom.
Hozzád kell
Valamit szóllanom.

Méltóságteljesen
Terjeszted ki szárnyaid,
Rettegnek . . .
Félnek tőled alattvalóid.

Te tudod,
Mit beszél a felhő?
Te tudod,
Mit mond a sziklás hegytető!?

Ugy tekintesz szét
Birodalmadon,
Mint Napoleon
A meghóditott országokon.

Büszke sas!
Veszély fenyegeti tekintélyed.
Ez a század . . .
Ez felvilágositja az emberiséget.

Fenkölt eszmék
Valóra vállnak,
És a magasban is
Emberek járnak . . .

DEUTSCH MARISKA.

---

rott és megragadta az adjutáns lovának zablyáját:

— Menjünk együtt főhadnagy ur! Mig engem lát, ne féljen a kolerától . . .

Mielőtt a keritésen bemásztak volna, Ivanov kivett a kenyeres tarisznyájából egy üveget, abból néhány csöppet a tenyerébe töltött és hozzá az árokból vizet meritett és aztán megmosta az arcát és kezét. A főhadnagy vacogó fogakkal hasonlókép cselekedett...

Félóra mulva mindketten ott voltak az őrnagynál és az adjutáns nyugodt, csöndes hangon jelentette:

— Őrnagy urnak jelentjük alássan, hogy a haldoklótól megtudtuk a következőket: A falu népe nem mielőlünk, hanem a koleraveszedelem elől menekült. Rengeteg sokan elpusztultak a ragályban. A falu északi részében nincs egyetlenegy ház, amiben nem lett volna kolera-halál.

— És a déli rész?

— Azt megkimélte. Ott jó ivóviz van és előkelő törökök házai, kik nagyon ügyeltek a tisztaságra . . .

— Akkor ott üljük fel a tanyánkat.

A batallion-kürtös belefujt a trombitába és a katonák néhány utcán át, éjjeli szállásukra vonultak.

Az őrnagy részvéttel nézett az adjutánsra és a mellette álló közlegényre:

— A legmagasabb szolgálat nevében köszönöm nektek, hogy társaitokért feláldoztátok életeteket! Most pedig elbocsájtlak benneteket. A csapatokhoz halálbüntetés terhe mellett vissza nem térhettek. Azt azonban megigérem nektek, hogy Szófiában misét mondatok a lelketekért és a felséges bolgár cárnak jelenteni fogom az ezred két legnagyobb hősének nevét . . .

— Bocsánat őrnagy ur, mi még nagyon fiatalok vagyunk a halálra — mondta nyugodtan a főhadnagy.

— Őrnagy ur! Mi már a kolerától nem félünk, mert . . . — szólt közbe a másik, de tovább nem folytathatta, mert az »őrnagy közbe orditott:

— Mit mondasz Leste lelke . . . ! te a kolerától nem félsz?

— Nem én, mig ez az üveg ki nem fogy és odatartotta drága kincsét, az őrnagy orra alá. Az adjutáns gyufát gyujtott és annak gyér világánál az őrnagy kibetüzte az üveg cimkéjét:

— Lysoform . . .

— A legjobb fertőtlenitő, mondta csöndesen az adjutáns . . .

— Miért nem szóltatok előbb? Ezt az üveg Lysoformot elkobzom a legmagasabb szolgálat nevében — aztán megmosta az oldattal az arcát, kezeit és hangosan parancsolta:

— Most pedig vezessetek oda ahoz a nyavalyás koleráshoz. Meg akarom tudni tőle, merre menekült a török?

A három fekete árny nyugodt, katonás lépéssel ment a fekete éjszakában a fekete halál felé . . .

A soffőr cseléd. Hadik-Barkóczy Endre gróf volt soffőrje nem akarta fölhuzni magára a liberiát, mert szerinte ő nem kiszolgáló cseléd, hanem »képzett mechanikus«. A gróf elbocsátotta szolgálatából, azaz: »hivatalából«. A soffőr pörre adta a dolgot, fölebbezett, utóvégre is, mint minden forum, a közigazgatási biróság szintén elutasitotta, kimondván, hogy a soffőr — cseléd, aki tartozott volna a liberiát gazdája parancsára fölvenni.

HIREK.

Városi ügyek. A tegnapi képviselőtestületi ülés elé az alábbi ügyek kerültek tárgyalásra: Javaslat tétetett az iránt, hogy a város vásárolja meg az apátság tulajdonát képező ama földterületet, amely a város és Pördömölk között terül el. Elhatároztatott, hogy a városi elöljáróság ily értelemben kérvénnyel járul az apátság elé. A mozgószinház ügyét a város ismét egy lépéssel vitte előre. Tudniillik a mozi felállításának jogát a város magának akarja fentartani. Az elöljáróság megbizatást kapott arra nézve, hogy érdeklődjön egy ilyen szinház felállításának költségei iránt. Az öreg Horváth Vince városi hajdu nyugdijaztatás iránti kérvényét a képviselőtestület igen humánusan intézte el. A városnak nyugdijalapja nem lévén, tekintettel azonban 30 évi hosszu és hű szolgálattételét, Horváthnak évi 600 korona kegydijat szavazott meg. A közrend fentartásában módositást szándékozik a város behozni olyképen, hogy a rend éber őreit meneszti és a csendőrségre bizza ezen szolgálat teljesitését. Ez az eljárás takarékosságot céloz, kérdés tehát, hogy a csendőrkerületi parancsnokság, amely ily értelemben megkerestetik, elfogadja-e az ajánlatot igy és mily összegért. A vásári helypénzszedés jogát a város ismét bérletbe szándékozik adni. Árverés fog tehát kitüzetni 600 K kikiáltási árral. Tárgyalás alá vétetett kiskoru Buza Margit kérvénye elhalt atyja ingóságának részére leendő kiadása iránt. Ez az ügy a kérvényező kivánsága szerint nyert elintézést, ellenben az illetőségért folyamodott Farkas Imre, Polgár József és Lakatos Sándort elutasitották kérelmükkel. A Ganzgyár ujabbi 20 ezer K forgótőke megszavazását kivánja, amelyet a hálózatok kiterjesztésére és áramméró órák szaporitására akar forditani. A város terjeszkedésére való tekintettel, a képviselőtestület nem zárkózhatott el e kivánság elől. Az adószedés napját illetőleg végül oly határozat hozatott, hogy ezentul hetenként a pénteki nap jelöltetik ki adószedésre.

Lövöldöző megyei jegyző. Mintha csak ide is elhallatszott volna annak a Browningnak durranása, amelyet Guary Leo vármegyei jegyző sütött rá Kovács Kálmán dr. fiatal ügyvédre a szombathelyi Elite-kávéházban. Az eset vasárnap éjjel történt, de hétfőn reggel nálunk is elterjedt hire. A kinos incidens hangos mulatozás közben történt azért mert Kovács dr. állitólag, de véletlenül meglökte Guaryt akkor, midőn égymás mellett haladtak el. A vizsgálat megállapitotta, hogy Guary ok nélkül használta fegyverét, háromszor lőtt s ezek közül egyszer talált és pedig a sebesült arcát. Szerencsére a golyó nem ejtett halálos sebet, bár végzetes kimenetelü lett volna a lövés, ha az arccsont más irányba nem teréli a golyót. A hatóság megindította az eljárást Guary ellen.

Tanitói államsegély. A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter Hubert Jenő kisköcski r. k. tanitó részére 500 K fizetéskiegészitő, 120 K tandijpótló államsegélyt és 200 K korpótlékot engedélyezett.

Az alsósági ág. hitv. evang. ifjuság folyó hó 1-jén ugy anyagilag, mint erkölcsileg szépen sikerült táncmulatságot rendezett. Felülfizettek a következők: Raffel Dénes 5 K. Szabó József gőzmalomtulajdonos (Czelldömölk) 4 K. Nagy Kálmán és Szabó Péter 3—3 K. Koczor Márton, Oswald Sándor, Csajbók Ernő, Hanzsér Sámuel, Friedmann Sámuel, Kovács Sándor körjegyző, Bruckner Adolf Kulka Arnold, Kabina Lucia, Sebestyén János vendéglős és Somogyi Kálmán 2—2 K. Günsberger Lipót, Rotschild Miksa, Somogyi Antal, Somogyi János, Balogh Ferenc, Pető Mihály, Ruzsa Mihály, Nagy Sándor, Esztergályos János, Molnár Gábor, Esztergályos Sámuel, Esztergályos Mihály, Hanzsér Lajos, Timár N., Boross János, Murai János, Herczeg Gyula, Kiss Dénes, Kiss Sándor, Pető József, Molnár Jánosné, Klamka Hermann, Németh István és Egry János 1—1 K, kiknek a rendezőség ez uton fejezi ki hálás köszönetét. A tiszta jövedelem 150 K, amely összegből a rendezőség egy ifjusági könyvtárt létesit. Mindenesetre elismerésre méltó Alóság község derék ifjuságának nemes elhatározása, s melegen óhajtjuk, hogy könyvtáruk megerősödvén, hathatós terjesztője legyen a közművelődésnek.

Elléptetett állatorvos. Makranczy József járási kir. állatorvost a földmivelésügyi miniszter főállatorvossá nevezte ki.

Vallásos estély. A Szombathelyi Prot. Nőegylet ma, 16-án este 6 órakor szabad bemenet mellett vallásos estélyt rendez a szombathelyi ág. h. ev. templomban. Az estély műsorán szerepel Mohácsy Lajos marcalgergelyi ev. lelkész, kiváló egyházi szónok is, aki a »Pénz és becsület«-ről tanulságos és erkölcsi hatásu fölolvasást tart.

Felhivás. Az adóügyi jegyzői hivatal ez uton is figyelmezteti az adózó közönséget, hogy a folyó év első negyedére eső adóját nyolc napon belül különbeni végrehajtás terhe mellett lefizesse. Intőcédulák ezentul nem fognak kiadatni. Ez az uj eljárás eltérő az eddigi szokásoktól és az uj adótörvényben leli magyarázatát.

Adományok. A Kemenesaljai Takarékpénztár a helybeli kath. legényegyletnek, a czelldömölki ág. h. ev. nőegyletnek és a tüzoltói egyesületnek 20—20 koronát adományozott. A fenti egyesületek nevében ezuton is hálás köszönetét fejezik ki az egyesületek elnökei.

Itélet Söth István ellen. Annakidején megirtuk, hogy Söth István volt pápai vendéglős Kemenesmagasiban rálőtt nejére és rajta sulyos sebet ejtett. Ügyét kedden tárgyalta a szombathelyi törvényszéki esküdtbiróság. A vádhatóságot Fehérpataky László kir. ügyész képviselte, a védelmet pedig dr. László Kálmán vállalta. A tárgyalás során beigazolódott annak a ténye, hogy Söth neje elleni elkeseredésében ragadott fegyvert s ezt a körülményt a védő hatásas szónoki hévvel fejtette ki. Az esküdtbiróság mindazonáltal szándékos emberölési kisérletben bünösnek mondotta ki Söthöt s ezért két évi fegyházra itéltetett. Az ügyész és vádlott megnyugodott az itéletben s igy ez jogerős lett.

A Vöröskereszt-egylet javára vármegyénk minden járásában történtek gyüjtések. A czelldömölki gyüjtés 21 K 60 f.

Uj iskola. A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletére állami elemi iskola szervezése van folyamatban Ostffyasszonyfa állomáson. Az iskola az ottani vasuti és a közeli pusztai tankötele gyermekek számára állittatik fel. Az előadások folyó évi szeptember hóban veszik kezdetüket.

A Vasvármegyei Vörös Kereszt Egyesület mult hétfőn közgyülést tartott Szombathelyen, melyen sokan jelentek meg, köztük Tuboly Lajos sárvári főszolgabiró, Pletnits Ferenc dr., Tulok Lajos nejével, Hollósy Rupert apát, a főispán és az alispán nejeikkel stb. — Herbst Géza alispán a központi igazgatóság üdvözletét tolmácsolván, a közgyülést megnyitotta. A tisztikar tagjaivá egyhangulag megválasztották: elnöknek Herbst Gézát, társelnöknek Békássy Istvánnét, alelnöknek Hollósy Rupert czelldömölki apátot, társelnöknek Herbst Gézánét, titkárnak Kiss Emil dr.-t, gondnoknak Gerlits Sándort, pénztárosnak Főcze Gyulát, jegyzőnek Horváth Kálmán drt, orvosnak Mezihardszky Kálmán drt.

Erőszakoskodó legények. Három kemenesszentpéteri legény egyszerre akart udvarolni Molnár Istvánnénak. Éjnekidején tehát megzörgették ablakát és bebocsáttatást kértek. A nő erélyesen és erényesen tiltakozott az erőszakos eljárás ellen és elutasitotta őket. A felhevült legények, akik már a menyország kapujában vélték magukat, erre megnyult orral és leforrázottan távoztek, de előbb mindenféle ocsmány és trágár kifejezésekkel illették a kegyetlen hideg szivü asszonyt. A hatóság fog ellenük eljárni.

A szombathelyiek elfogadták a villamos szerződést, amely már régen foglalkoztatta őket. Végre hát megállopodás történt s bizonyára meg fognak nyugodni, mert a szerződés — véleményük szerint is — reájuk nézve nagyon előnyös. E sokat vitatott ügyben ott volt *Batthyány Lajos gróf* v. b. t. tanácsos jószivüsége, aki a közügy érdekeinek ebben a kérdésben is önzetlen és buzgó harcosa volt. Maga Brenner Tóbiás polgármester jelentette a városi gyülésen, hogy Batthyány Lajos gróffal történt megállapodások alapján 256 darab részvény 650 koronáért a város rendelkezésére áll, a város pedig ezen felül megszerzett annyi részvényt, amely a közgyülésen az egyharmad többséget biztositja, ugy, hogy abban az esetben, ha békés uton nem tud megegyezni a részvények megvételéről, módjában áll a részvénytársaság fölszámolása, illetőleg a város részére való átengedése. A városi bizottság megnyugvással vette tudomásul az ez irányban történt intézkedéseket és megállapitván a részvények belértékét, azok megszerzésére a közgyülés jóváhagyásának reményében a fölhatalmazást a tanácsnak megadta.

Halva találták. Hétfőn este Kenyeri és Rábakecskéd között az országuton halva találták meg az arra vonuló vásárosok Nagy József kecskédi kanászt. A valószinüség a mellett szól, hogy az illető leitta magát és közben szivszélhüdés érte. A rendőrorvosi vizsgálatot dr. Király János járásorvos és dr. Krenner István tb. szolgabiró ejtették meg.

Verekedő legények. Kemenesszentpéter községben a héten három legény tért be a korcsmába: Hajdu János, Sörös János és Balázs István. Kezdetben még csak pianoan folyt a társalgás, de midőn már Sörös is boros lett, a hangulat veszedelmes mérveket öltött és tettre került a sor. Balázs egy üveget vágott Hajdu fejéhez, mire ez utóbbit elöntötte a vér. Mindháromjuk ügye a csendőrség, majd a helybeli járásbiróság elé került.

Felülfizetések. A vasutasok által rendezett téli táncmulatság alkalmából a közölteken kívül felülfizettek még: Dobos Ferenc és Kuh Lajos mozdonyvezetők 1—1 koronát. Köszönettel veszi a rendezőség.

Eladó mozi. Szabó József szombathelyi, lakos ajánlatot tett a városi elöljáróságnak egy mozicsarnok megvételére. Hogy mily határozat fog hozatni ez ajánlatra még bizonytalan. Szilárd épület építése esetén a csarnokra szükség nem lesz, ellenesetben az ajánlat kedvező, amennyiben új, modern berendezésű, tűzálló, a beszerzést pedig a kedvező fizetési feltételek lehetővé teszik.

Az elegáns hölgy, ki toilettjeinek raffineriájával és testének egészséges szépségével minden tekintetet maga felé irányit, jól tudja, hogy tiszta, világos arcszine és gondosan ápolt rózsás bőre, egyedüli titka szépségének és elegánciájának. A napi fürdéshez és minden kéz- és arcmosáshoz csak enyhe, ártalmatlan valódi Steckenpferd-Liliomtejszappant használ, mely oldólag hat a faggyumirigyekre és a pórusok munkáját elősegiti, tehát egy elegáns hölgy toilette-asztalárói nem hiányozhat.

Enyhe telek. Ha eltekintünk attól a kevés hótól, mely az idei télen esett, az idei tél is a szelidebb telek közé sorozható eddig. A századok folyamán azonban még sokkal szelidebb telek fordultak elő. 1183-ban a gyümölcsfák december hónapokban teljes virágzásban voltak, a szőlő februarban virágzott, a szüret juliusban volt. 1288-ban a német krónikás szerint karácsonykor olyan meleg volt, hogy Kölnben a gyermekek a Rajna partjain frissen szedett ibolyát árultak; azt is hozzá teszi, hogy februárban nefelejtset szedtek, áprilistól kezdve pedig a szőlő teljes virágzásban volt a Mozel vidékén. 1692-ben Németországban egész télen át sehol sem fűtöttek. 1782-ben egész télen át rendkívüli meleg volt és olyan égiháboruk és viharok voltak, mint júniusban szoktak lenni. A rákövetkező januárban ép ugy virágzott, mint máskor májusban. Az 1821-diki tél is rendkívül szelid volt. A cukorborsó decemberben virágzott, a rozs már Szent Iván-napján be volt takarítva. Az 1832, 1835, 1845, 1850 és 1853-diki telek is fűtőnően szelidek voltak. A tizenkilencedik század második felében pedig az 1882, 1883, 1884 és 1888-diki telek voltak nagyon enyhék.

A »Kultura« kétszer havonta (10-én és 25-én) megjelenő folyóirat. Programmunk a szép művelése és leszegezése. Nem kötik lapunkat sem irodalmi pártállások, sem érdekek, igy érhetjük el azt, hogy nagyhangu igéretek nélkül páratlan esztétikai élvezetet nyujtunk közönségünknek. A »Kultura« mely januárban kezdte III. évfolyamát, máris — Magyarországon szokatlan — nagyterjedettségének örvend, melynek kitünő tartalma, művészi illusztráció mellett olcsó árában (egész évre 20 K, ½ évre 10 K, ¼ évre 5 K, egyes száma 1 K) keresendő. A »Kultura« nagy jövőjű nyugateurópai szinvonalon álló folyóirat. Mutatványszámot kiváncsiakra küldünk. Tisztelettel a »Kultura« irodalmi, művészeti, kritikai képesfolyóirat szerkesztősége és kiadóhivatala Sopron.

Mióta korcsolyázunk az emberek? Hogy mikor használták a legelső korcsolyát, azt valószinüleg sohasem lehet majd megállapitani, de az kétségtelen, hogy már az őskorban korcsolyáztak az emberek. A cölöpépitmények maradványai között találtak ugyanis egészen primitiv korcsolyákat. Lócsontokból állitották egybe ezeket a kezdetleges eszközöket, melyeknek az alakja azonban nagyjából megegyezik a ma használatos korcsolyák alakjával. Az már a dolog természetéből következik, hogy az északi népek mindenkor üzték ezt a mostanában annyira népszerű sportot. A kezdetleges korcsolyákat a hollandusok kezdették el tökéletesiteni. Sok időnek kellett azonban elmulnia és sok apró technikai javitást kellett kitalálni, mig az amérikaiak rájöttek a ma is használatos Halifax-korcsolyákra. A műkorcsolyázás szintén a hollandusoktól származik és Goethe is számtalanszor emliti ennek a népnek a körözési ügyességét. A művészi kifejlődés azonban már nem hollandusoknál, hanem az angoloknál és Franciaország északi részének lakóinál ment végbe. Mindez már a XIX. században történt. Nemetországban ennek a sportnak a fellendülését a 60-as évektől számithatjuk, mikor Jackson Haynes, a hires amerikai korcsolyázó bemutatta művészetét a német közönség előtt.

Az állami tisztviselők uj nyugdijtörvénye szerint a mult évben nyugdijazott állami, tisztviselők megkapják a lakásbér nyugdijat, az özvegyek illetménye pedig 20 százalékkal emelkedik.

Lipót ur küldjön egy pénznyomtató-gépet. Néhány nap előtt Bienenstock Lipót és fia budapesti ruggyantabélyegzőgyár egy különös »megrendelést« kapott. Biharillyéről jött a »rendelés«, ákombákom paraszti betűkkel irva, imigyén:

»Nagyon szépen felkérem az tekintetes Lipót urat, hogy ha lehetne egy pénznyomda-gépet kapni papirral és festékkel együtt és milyen az ára és ha van, akkor tessék elküldeni egy választ és ha tetszik küldeni a választ, olyat tessék küldeni, hogy a postán el ne tudják olvasni, nem akarjuk megtudatni senkivel se és ha tetszik küldeni választ, tessék cimezni Méltóságos Báróné kastélyába Illyébe Kozdran Tolvajnak.«

A Bienenstock-cég jelentést tett a különös megrendelő-levél kapcsán az államrendőrségnek. A rendőrség ezután fogta a levelet és leküldötte a szalontai csendőrségnek, hogy kutassa ki a gyanus megrendelőt. Meg is indult és folyik már a nyomozás, amely azonban eddig csak azt deritette fel, hogy a Wilburg báró kastélyából nem ered a levél. A nyomozás folyik.

Kaszálások vadászati jogának bérbeadása. A belügyminiszter, egyetértésben a földmivelésügyi miniszterrel, körrendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, melyben felhivja azokat, hogy a községi vadászterületek hasznositásának, a vadállomány gondozásának és a bérleti jog miként való gyakorlásának ellenőrzése ügyében szabályrendeletet alkossanak. Az alkotandó szabályrendeletek főbb irányelveit a miniszter a következőben állapitja meg: Elsősorban a bérleti szerződésben meg kell állapitani azokat a feltételeket, amelyeket a bérlő a vadállomány kellő óvása, gondozása és fentartása érdekében megtartani köteles. Ki kell kötni, hogy a bérlő a vadászati jogot albérletbe csakis a község beleegyezésével adhatja, hogy ugynevezett élvezeti jegyeket üzletszerűen nem adhat ki. Ki kell kötni, hogy a bérlő a szerződés aláirásakor egyévi bérösszegnek megfelelő óvadékot köteles letenni.

Tartsuk tisztán a tejszállításhoz használt edényeket. A földmivelésügyi miniszter elrendelte, hogy a tejszállításhoz használt edényeket (kannákat) használatba vétel előtt tejtermelők kiürités után, illetőleg visszaküldés előtt pedig a tejkereskedők és mindazok az egyének, a kik üres tejeskannákat (edényeket) szállitanak, bő vizöblitéssel belül és kivül gondosan megtisztitsák és azoknak állandó tisztántartására kiváló gondot forditsanak. Ezen teendők elmulasztása kihágást képez, mely kihágás 200 koronáig terjedhető és az 1901. évi XX. t.-c. 23. §-a megjelölt célokra fordítható pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén pedig megfelelő elzárással büntetendő.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

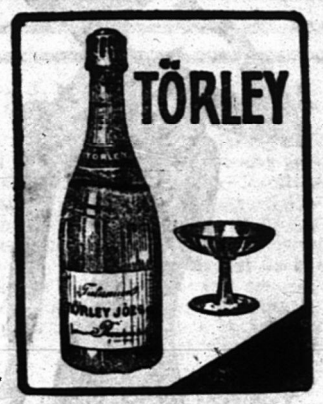

Hornyolt cserép és géptégla kitünő minőségü kapható özv. Tory Györgyné téglagyárában Czelldömölkön.

Hornyolt cserép I. rendü 70 K.

Tartósságért szavatolás.

Főraktárés: Gayer Gyula-cég Czelldömölk.

Hölgyek figyelmébe.

Aki fess és kényelmes füzőt óhajt, rendelje meg

Győrött, Bőbék Dánielné

Megyeház-utca 9. szám alatt levő mellfűzőkülönlegességi műtermében. A legujabb francia reform vagy igen kényelmes halcsont nélküli házi füzőt mérték után igen jutányos árban. Javitás és tisztitás szintén elfogadtatik.

Ugyanott utazónő felvétetik.

Szalay Gyula temetkezési vállalata Czelldömölk, Sági-utca

Nagy választékban raktáron tartok diszes érc és fakoporsókat, koszorukat és minden a temetkezéshez szükséges cikkeket.

Hullaszállitást s minden egyéb megbizást a legnagyobb gonddal, pontossággal végezek ugy, hogy a gyászoló családnak akár helyben, akár vidéken, miről sem kell gondoskodnia.

Temetéseket a legegyszerübbtől, a legdiszesebbekig elvállalok és azokat a kegyelet megadásával végzem. Ravatalokat felállitok; mely célra pompás diszletek állanak rendelkezésemre.

Városunk vidéke n. é. közönségének szives jóindulatát kérve, vagyok mély tisztelettel

Szalay Gyula asztalos, Czelldömölk, Sági-utca.

Ne menjünk

vidékre vásárolni,

mikor Czelldömölkön a Gayer-féle házban levő férfi-szabó üzletben a legkifogástalanabb ruhák készülnek.

Midőn ezt a n. é. közönség becses tudomására hozom, kérve szives párfogását, amit azzal fogok hálálni, hogy szaktudásommal a legszebb szabásu férfiruhákat készitem.

Szövetraktáromban a legnagyobb választékban találhatók a legdivatosabb angolszövetek és ezekből jutányos áron szolgálom ki rendelőimet.

Angol és francia szabásu öltönyeim ugy ár, mint kivitel szempontjából rendelőim igényeit kielégitik.

Tisztelettel **WEISZ LIPÓT**, férfi-szabó.

Értesités.

Van szerencsém tudomására adni a nagyérdemü közönségnek, hogy **Vönöczkön** volt

kőművesüzletemet

Czelldömölkre, Baross utca 31-ik számu házba helyeztem. Kérem a nagyérdemü közönség szives pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Bokányi Károly

kőművesmester.

Szalóky Zsigmond

kőfaragó

Czelldömölk.

Sirkőraktár: Szentháromság-tér.

: Kőfaragó-telep: Kis-utca. :

Homokkő-, márvány-, gránit- és syenit sirkőraktár.

Kataszteri földméréshez szükséges köveket raktáron tartok.

Epületmunkát és mindennemü javitásokat elfogadok és azokat jutányos áron készitem.

Kiadó lakás.

Árpád-utca 30. sz. alatti maganyos házban 3 szoba, fürdőszoba stb. mellékhelyiségekből álló lakás **folyó évi május hó 1-re kiadó.**

Bővebbet: **Horváth Jenő** kőművesmesternél, Árpád-utca 5. szám alatt.

Eladó szőlő.

Sághegyen, a legjobb részen fekvő, **néhai Csete Károly**

szőlőjét

örököse távolléte miatt azonnal eladja. Felvilágositást ad **Kertész Mihály** Alsóságon, vagy a tulajdonos **Kovács János** Sopron győri indóház-utca 13.

ELADÓ HÁZ.

Egy ujonnan épült

ház

a város legforgalmasabb helyén, áll 4 lakásból, nagy pincével, kapuszinnel, nagy kerttel azonnal eladó.

Bővebb értesités nyerhető a kiadóhivatalban.

SZŐLŐOTLVÁNY

szőlővesszők és kitünő érmelléki hegyi borokról **tessék azonnal egy levelezőlapon INGYEN** kérni a most megjelent legujabb

nagy képes főárjegyzéket,

mely barkinek és azonnal megküldetik. A legnagyobb és a legjobb hirnek örvendő érmelléki szőlőoltványok és vesszőszaporitó telepek tulajdonosai cime:

Györgyevich és Lakatos

szőlőnagybirtokosok

Székelyhid, (Biharmegye).

143/1913.

Árverési hirdetmény.

Mersevát község képviselőtestületének 1913. évi január 25-én kelt és jogerőre emelkedett határozata alapján ezennel közhirré tétetik, hogy emlitett község vadászati joga **1913. évi augusztus hó 1-én kezdődő 6 egymásutáni évre** alulirt hivatalban fekvő és ott betekinthető feltételek mellett **Mersevát** községházánál a legtöbbet igérőnek 200 korona kikiáltási ár mellett **folyó évi március hó 15-én délután 3 órakor** fog árverés utján bérbe adatni.

A bérbeadandó terület 1066 kat. hold.

Körjegyzői hivatal Vönöczkön, 1913. február 10-én.

NAGY LAJOS,
körjegyző.

Egy ügyes fiu Patyi Jónás czelldömölki bádogosnál kedvező feltételek mellett azonnal felvétetik.

Szőlőoltványok

Ajánlom **teljes szavatosság mellett** fajtiszta egy és kéteves gazdag gyökerzetü **szokványminőségü fásoltványaimat** a legjobb bor- és csemegefajokban. Közöttük **„Kreáca"** Bánáti Rizling, a legkitünőbbnek bizonyult és rendkivül bőtermő borszőlő és **„Muscat Csabagyöngye"** a legkorábban érő csemegeszőlő. Ezenkivül **Ripária Portális** és **Rupestris-Monticola** sima és gyökeres alanyvesszők a legjutányosabb árak mellett.

„Erzsébet szőlőoltványtelep"

Tulajdonos: **Schmidt Mátyás BOGÁROS** (Torontálmegye.)

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

UNGHVÁRY JÓZSEF

SZŐLŐTELEPEN és GYÜMÖLCSFA-ISKOLÁJÁBAN

CZEGLÉD (PESTMEGYE)

„ Nagyobb mennyiségü „

nemes gyümölcsfa-

csemete, bogyógyümölcsüek, vadoncok, kerti sövények,

sima és gyökeres szőlővesszők

„ stb. kaphatók. „

Tessék kimeritő árjegyzéket kérni.

Szőlőbirtokosok

különös figyelmébe!

Ha FORHIN-nal permetez, Rézkénporral porez és BAGOLLAL öli a szőlőmolyt: —— mert a

FORHIN

I-szor kevesebb a gond,
II-szor kevesebb a munka,
III-szor kevesebb a munkabér!

a sokszorta megjavitott bordói keverék és számtalan köszönő- és elismerő-levél taousága szerint mindenütt a **legnagyobb megelégedéssel** használjak.

A FORHIN-nal nincs üledéke, vizbe dobva azonnal oldódik és **biztosan** pusztitja a **peronoszporát**; egy kész anyag, főalkatrésze rézgálic, tapadóképessége oly nagy, hogy bármely harmatnál permetezhet vele; használata óriási **munka- és pénzmegtakaritást** jelent, mert az anyag teljesen kész!

Gyümölcskertészek használjanak saját érdekükben **Kalifornial lét,** a gyümölcsrovarok elleni védekezésre **rovarenyvet** minden kártékony rovar lekötésére, **rovarfogó övet** az összes kártékony rovarok elfogására, **Laurinát** a rovarok ellen nyári védekezésre. **Lauril Karbolineumot** a rovarok elleni téli védekezésre. **Lauril oltóviaszt** az oltványok nemesitésére, **Ichneumint** a zsenge virágok permetezésére, **Nicotin Quassiakivonatot** faiskolák permetezésére, **Topomort** mezei egerek pusztitasara. **Pampilt** rovarok és darazsak elfogására. Tessék mindezen cikkekről **kimeritő leirást** és **használati utasitást** kérni, melyet **ingyen** és **bérmentve** küld az összes érdeklődőknek a

FORHIN szőlőpermetezési anyaggyár
BUDAPEST, VI., Váci-ut 93/v

Valamint képviselője: Rosenthal Lipót Czelldömölk, Hoffmann Ernő Szombathely, Wentzl Ede Kőszeg.

Egy díszes CSILLÁR

a villany berendezése miatt olcsón eladó.

Bővebb értesítés nyerhető a kiadóhivatalban.

Virágkereskedés.

Tisztelettel hozom a n. é. közönség becses tudomására, hogy **Czelldömölkön, a Központi-kávéház melletti üzlethelyiségben**

virágcsarnokot

rendeztem be.

Minden időben vágott és cserép virágokból nagy választékot tartok.

Alkalmi csokrokat a legizlésesebben, olcsón készítek.

B. pártfogást kérve

kiváló tisztelettel

Berecz Lajos

kereskedelmi kertész.

Villamos daráló-malom.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **Czelldömölkön, a Gyár-utcában levő telkemen (Kórház-kert mellett)**

VILLAMÜZEMÜ

daráló malmot

rendeztem be.

Elvállalom mindennemü gabonanemüek darálását, melyet kifogástalanul végzek.

A darálást hétfőn, csütörtökön és szombati napon egész napokon, a többi napokon a fa-fűrészelést teljesitem. Rossz idő esetén pedig szintén darálok.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a nagyérdemü közönséget a leglelkiismeretesebben szolgáljam ki.

Becses pártfogást kérve, kiváló tisztelettel

VARGA GYÖRGY, gépész.

KLAPPER FÜLÖP butoráruháza

Czelldömölkön (Gayer ház)

a legelőnyösebb bevásárlási forrás.

Ugy készpénzért, mint részletfizetésre rendkivül mérsékelt áron kaphatók itt különféle

BUTOROK gyermekkocsik, vasutas kézitáskák, szőnyegek, függönyök, ágygarniturák, böröndök, utazókosarak, erszények, kefeáruk, fésük, hajdiszek, pipere és fodrászati cikkek, gyógyszappanok kicsinyben és nagyban.

Teljes szoba- és konyhaberendezések.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villanyerőre berendezett könyvnyomdájában Czelldömölk.